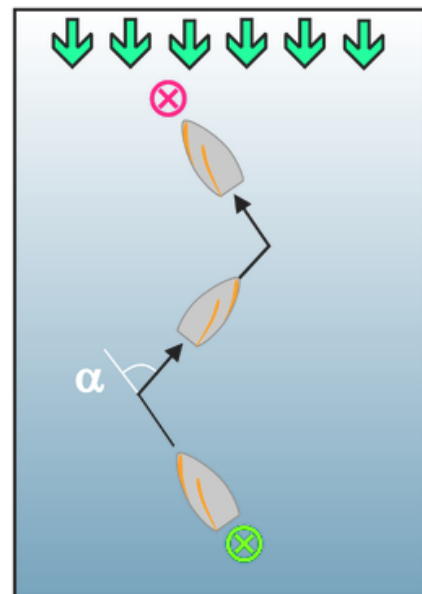


Laverende teams

De grote vraag van dit moment voor docenten en teams is hoe, gezien de omstandigheden, het onderwijs zo goed mogelijk door kan gaan. Het staat buiten kijf dat daar veel creativiteit voor nodig is. Wij hebben ons de vraag gesteld wat maakt dat een team goed kan meebewegen in de hectiek van dit moment. Wie wel eens langs een plas of meer fietst is bekend met het beeld van laverende zeilboten. De term laveren vinden wij een toepasselijke beeldspraak voor de huidige situatie, niet alleen binnen het onderwijs maar ook daarbuiten.

ACTIEF EN ALERT

Wanneer je met tegenwind van A naar B zeilt zonder motor, lukt dat alleen door te laveren. Je kunt niet recht op je doel afgaan maar alleen in zigzaglijn. Dat is de beweging die de waarnemer ziet en zo is dit als beeldspraak in het taalgebruik terecht gekomen: het heen en weer bewegen tussen twee uitersten. In dit artikel willen wij nog een ander aspect belichten. Nemen we plaats in de boot, aan het roer, dan zijn we niet langer observator vanaf de zijlijn. Daarmee krijgt laveren een diepere betekenislaag. Terwijl de zeiler het doel voor ogen houdt, is hij voortdurend in contact met de tegenwind. De zeiler heeft dus twee perspectieven tegelijk: het doel en de interactie met de tegenkrachten. Een heel actieve en alerte houding, zeker wanneer je het vergelijkt met "dobberen", je stuurloos en passief overleveren aan de krachten om je heen.



De meeste teams veranderen voortdurend en zijn gewend om mee te bewegen met de wereld om hen heen. De huidige verandering is echter van een andere orde. Binnen het onderwijs lijkt de bekende vaste structuur ineens weggevallen te zijn. Leerlingen/studenten komen vanwege de 'lock-down' tijdelijk niet meer op school, reguliere lessen zijn komen te vervallen en we zijn met zijn allen 'online' gegaan.



Wat vraagt zo'n megaverandering van mensen vanuit het perspectief van het laveren en hoe kom je daarin met elkaar vooruit?

TEAMDYNAMIEK



Als individueel teamlid is het goed om je te blijven realiseren wat de stip op de horizon is, waar je als team naartoe beweegt. Je kunt je team zien als een verzameling zeilbootjes die gezamenlijk een bepaalde kant op laveren. Belangrijk daarbij is dat je erop vertrouwt dat iedereen dezelfde richting voor ogen heeft en houdt. Daarbinnen zal de ene boot sneller 'door de wind' gaan (de zigzagbeweging inzetten) dan de ander. Die ruimte zul je elkaar moeten gunnen. Het gaat er nu om dat je vertrouwen hebt. Vertrouwen in jezelf en je inschattingsvermogen, vertrouwen in elkaar en vertrouwen in de leiding, vertrouwen in de tegenkrachten door te weten hoe de wind waait. Tegenkrachten kunnen van binnen het team komen maar ook vanuit de omgeving. Ieder teamlid heeft zijn eigen manier om hiermee om te gaan en dat heeft effect op de dynamiek binnen een team. Iemand kan versnellen of juist stilvallen. Dan is het belangrijk dat je elkaar support kunt geven en goed kunt luisteren. En niet in de laatste plaats de vaardigheid om (tijdelijk) ongemak te kunnen verdragen.

Herken je de dynamiek van het gezamenlijk laveren, op snelheid komen of weer stilvallen en het ongemak? Wij horen graag wat jouw ervaringen zijn.

Lia van den Berg werkt sinds 2006 vanuit het bedrijf [Accordance Consultancy](#) voor het vo, mbo en hbo. Met haar scherpe en frisse blik begeleidt ze management en teams naar een professionele kwaliteitscultuur. Ze is een ervaren auditor en gespecialiseerd in kwaliteits- en verandermanagement, systemisch werk en passend onderwijs.

Krisja Abelman heeft sinds 2006 haar eigen bureau [Abelman Coaching en Mediation](#). Zij coacht ondernemers binnen het MKB en teamleiders en teams binnen het vo, mbo en hbo. Ze is gespecialiseerd in verandermanagement, onderhandelen en communicatie-issues. Haar motto is: leef met lef, maar blijf jezelf.